

8^{di} December 1831.

Lag: Hvor herligt er mit Födeland etc.

Arnór minn, sæll þú ætíð serti!
afmælis þinn nú ljómar dagur,
hanu er mörgum enu mesti hagar,
okkur hér er það opinbert.
Jeg hef þér einga foru að færa,
fátækur einsog rökud gjæra,
enn svo er gleimist athöfn fornu,
óskar — dálitid byð eg — korn. :||:

þér gangi vel í vetur her!
veltist inn á þig stórar summur,
svo fullar þinar lífi lammur
af silfri, meining málsins er,
óeyðanlegar æ sem verði,
eingin Cholera heilsu skerdi,
samt að þér auðnist opt að sjá
aldrada kallinn Baachus hjá. :||:

Hedan þá stógar fæti um fjöl,
freydandi komi Landsynningur,
Ránar dætur með hjartar bríngur
á brjótum sèr láti bruna kjöl!
Ægir þeim beina ekki lètti,
Uns streingir ríða Fiskakletti.
Elin þig fái aptur sjá,
einsog þú skyldist henni frá. :||:

Eg man það falleg Elin var,
Æ! hún er nú ei leingur stúlka,
hana neinum ei tíðir túlka,
meinlegur varstú mörgum þar.
Unnist þid vel og lífid leingi!
lukkunnar í og heidurs geingi!
það verdi — bidjum — lukku lèn!
Líf Madama Gunnarsen! :||:

Ungu nidjar þín örmum smá
elsku sakleysi mót þèr breida,
hvör vill sem fyrst í skaut þeir skeida,
til kossa tilla fær sèr á;
það er hann Pápi miun! þau mæla,
Mamma mín góð! æ hvílik sæla!
gledin skín þeirra ásyn á,
sem Edens fyrstu búum hjá. :||:

Blómgist þú öll sem eik um vor!
appýngd þá grænum laufum skrydist,
við álag daga enn meir þrýdist,
ásta' og hamfngu eintöm spor
þín verði, hvar sem brant þér beinast,
og blídust æfi-stundin seinast!
Lifi Arnór! húrri! hrópum vèr
med heillum, marganu December! :]]:

Ö. Sivertsen.